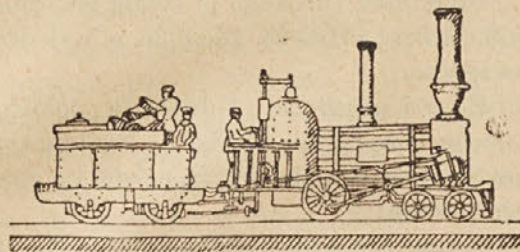

STROJNI LOŽAČ

СТРОЈНИ ЛОЖАЧ

ГЛАСИЛО УДРУЖЕЊА ЛОЖАЧА
ДРЖ. ЖЕЉЕЗНИЦА У БЕОГРАДУ

STROJNI KURJAČ

ГЛАСИЛО УДРУЖЕЊА КУРЈАЧЕВ
ДРЖАВ. ЖЕЛЕЗНИЦ В БЕОГРАДУ

Izhaja prve dni v mesecu. Posamezna številka 2 Din. Letna naročnina 24 Din. Uredništvo in upravništvo v Ljubljani, Dunajska cesta 58. Odgovorni urednik Ivan Cek. Izlazi prvih dana u mjesecu. Pojedini broj 2 Din. Godišnja pretplata 24 Din. Redakcija i administracija u Ljubljani, Dunajska 58. Odgovorni urednik Ivan Cek

Št. 11.

V Ljubljani, 5. novembra 1926.

Leto II.

У загрљају.

Бејасмо малобројни, неудружени и немощни за ма какви посао. Божјом помоћи и наше самопоуздање, у нашу братску љубав поверовасмо, пружисмо гарање и опечене руке један другоме, братски се пригрлисмо са сузних очију.

То не беху сузе бола, већ беху сузе радоснице, сузе радоснице оквасише наша лица, а из тих суза учврстисмо заједницу, начинисмо нашу кућу, у којој се осећамо сретним.

Требало је веома дуго времена док се ова наша заједничка општа кућа сагради.

Наше удружење је наша општа кућа; у њој смо сви слободни, у њој се умно развијамо, у њој се припремамо за извођевање побољшавања и правде.

Преко нашег удружења мислимо да прикажемо сваком да су наше руке намучене, јер помоћу њих цео железнички крилати точак се окреће.

Зар би се могло замислити рад без ложаца? Зар ми нисмо сарадници покрета колосалног строја? Зар нисмо ми до сада лутали у тами као риба у води?

Зар ми немамо права у друштву у коме се налазимо? Не. Ми себе убрајамо исто онако, као што себе убраја у друштву данашња и највећа личност на возу у покрету и стајању мировања нашега строја.

Дужности су подељене сваком службенику, али је свака дужност за поштовање зар се наша дужност сме не поштовати?

Зар би смео неко од наших другова помислити да му је непотребно удружење? Таког би требало жалити, јер незнања има права на живот.

Ми се радујемо што се јављају многобројни чланови, што се јављају многа наша браћа која нам надају у загрљају.

Не газите правила!

Зар има људи којима није јасно да се мора поштовати свако уређење које се заснива на правила и законе?

Зар још има таквих, који мисле да могу произвољно чинити шта хоће са једном општом заједницом на ма у ком облику било?

Свакоме без разлике треба да буде јасно да се несме рушити постојећи ред и закон у једној Држави и да се употребљују најоштрије мере противу оног сваког, који руши према постојећем ред и законе. Тако је свима Државама целог света; тако је у свима задругама, удружењима, па и појединим личним домовима.

У колико је народ у једној Држави културнији, родољубивији и племенитији у толико је та Држава сретнија и напреднија.

Исто је тако и у задругама, удружењима и домовима.

Где влада поштење, братство и слога; где се поштују прописи, правила, закони и старешине односно домаћини, тамо се и срећа радује и смеје. Тамо је напредак у свима предузетим радовима; такве трудољубиве „челице“ цео свет мора узети и пазити, а букоче, нераднике, и одметнике мрзи цео поштени свет, па и домаћин куће свога члана не трпи.

Кад је јасно за цео свет, мора бити јасно и за оне наше другове, опште заједнице у Скопљу, Нишу, Зајечару и т. д.

Шта је узрок одметању од своје Централне, од опште заједнице, од правила?! Дали је некоме стало, да изазове перед или стрљење већине Централне?

Веома ће жалосна повода бити, ако Централна Управа буде присиљена употребити последње мере, у колико јој допуштају прописи правила, према онима, који се намерно оглушују према посто-

јејим правилима. Нама је веома непријатно кад нас неко пита: „Зар има таквих од наших другова.“ Да се неби више догађале немирне појаве постараћемо се, да у нашој средини несме више постојати рушиоци наше тековине за коју је требало много времена и труда вредних, радних и поштених другова, који не мисле стати само на овоме како сад ствари стоје, већ да нам позавиде многа удружења, разуме се, што то неможе бити одмах, јер се једна велика кућа не зида од једном, већ се прво прибавља материјал, припрема план па тек тада одпочне зидање. Како наша заједница има план — правила по којим ради, то јој се несме замесити, кад пречисти са онима који би желели погасити правила.

Одбор Централне.

Kako se rešavaju upravičene zahteve?

Об прилики редукције со приšli на врсто tudi čistilci strojev na jarku v Litiji. Zaradi tega je naše društvo posredovalo pri direkciji s tem, da smo poslali vlogo, v kateri smo natanko navedli, da so delavci na jarkih v Litiji za čiščenje strojev kakor tudi za premetavanje premoga potrebno potrebni. Pirobčujemo vlogo, ki smo jo poslali direkciji, obenem odgovor, ki smo ga od direkcije prejeli.

Naša vloga se glasi:

G. inž. Dolinšek, načelnik maš. odd. v Lj.

Об прилики редукције со приšli na vrsto tudi snažilci jarka v Litiji in so s tem zopet kurjači prizadeti. Radi tega mora kurjač med vožnjo skakati na tender in premetavati premog naprej, ne more pa vsled tega opravljati službo, ki je predpisana kurjačem. S tem da kurjač med vožnjo premetava premog naprej, izpostavlja svoje življenje nevarnosti obenem je pa

ogrožen tudi promet, ker ne more vršiti svojih službenih dolžnosti.

Vsled tega prosimo, da se ponovno nadomestijo moči, katere so vršile do sedaj potrebno službo na jarkih v Litiji.

Nadejajoč se ugodne rešitve beležimo itd.

Prejeli smo sledeč odgovor:

Direkcija drž. žel. Ljubljana, Mašinsko odeljenje. Št. 24. 511 — 26 — Lj. 9. oktobra 1926.

Udruženje kurjačev drž. žel. SHS, Oblastna uprava Ljubljana.

Na Vašo vlogo št. 228-P-117 od 5. oktobra 1926 Vas obveščamo, da isti ne moremo ugoditi, ker se nahajajo strojno opremljeni delavci v vodnji postaji Laze, kar popolnoma zadostuje.

Za načelnika mašinskega odeljenja:

Fink.

Okrožnica Generalne Direkcije.

Генерална Дирекција издала је наређење М. О. Бр. 10100-23. 10. 1926. које гласи:

У вези представке Удружења ложаџа, упућене Господину Министру Саобраћаја моли се Дирекција, да скрене пажњу на следећа питања:

1. Она лица, која врше дужност ложаџа у прописаном року имају се подвргнути испиту, прописаном у Службеним Новинама бр. 15 од 1. августа 1926. г. Испитане ложаџе, кад стекну право, Дирекција ће регулисати у оквиру одобреног буџета.

2. Дирекција ће путем својих надзорних органа често и најстрожје контролисати издавање угља у ложионицама и на станицама. Особито треба обратити пажњу на то, да се угаљ тачно мери. Надаље издајте наређење подручним ложионицама, да квалитет горива, примљеног од угљених мајдама прате се пажњом, и да угаљ, који не одговара специјелним условима, било због агрегатног стања, било због недовољне количине садржине камена, земље, муља итд., безуветно одбијају.

3. Километражу и премију машинском особљу треба што брже обрачунати и исплатити, и то најкасније до краја наредног месеца.

4. Ложаџи моле, да на станицама и у ложионицама, где се узима угаљ и вода, онај човек који буде строју давао воду и угаљ, да може и пепелјару, да очисти. Изволите упутити заинтересоване јединице, да у свим случајевима, када се овим по-

ступком не проузрокује закашњење возовима, ово питање реше у смислу захтева ложаџа.

*

Generalna Direkcija je izdala okrožnico M. O. Broj 10100-23. IX. 1926. g. s sledećo vsebino:

U vezi predstavke Udruženja ložača, upućene Gospodinu Ministru Saobraćaja moli se Direkcija, da skrene pažnju na sledeća pitanja:

1. Ona lica, koja vrše dužnost ložača u propisanom roku imaju se podvrgnuti ispitu, propisanom u Službenim Novinama br. 15 od 1. avg. 1926. god. Ispitane ložače, kad стекну право, Direkcija će regulisati u okviru odobrenog budžeta.

2. Direkcija će putem svojih nadzornih organa često i najstrožje kontrolisati izdavanje uglja u ložionicama i na stanicama. Osobito treba obratiti pažnju na to, da se ugаљ тачно мери. Nadalje izdajte naredjenje подручним ложионицама, да квалитет горива, примљеног од угљених мајдама прате се пажњом, и да угаљ, који не одговара специјелним условима, било због агрегатног стања, било због недовољне количине садржине камена, земље, муља итд., безуветно одбијају.

3. Kilometražu i premiju mašinskom osoblju treba što брже обрачунати и исплатити, и то најкасније до краја наредног месеца.

4. Ložači mole, da na stanicama i u ložionicama, где се узима угаљ и вода, онај човек који буде строју давао воду и угаљ, да може и пепелјару да очисти. Izvolite uputiti zainteresovane јединице, да у свим случајевима, када се овим поступком не проузрокује закашњење возовима, ово питање реше у смислу захтева ложаџа.

K tej okrožnici naj dodamo še par besed. Ljubljanska direkcija ima dvanajst kurjačev, ki imajo že tri leta izpite, a do danes še ni bilo potrebnega kredita, da bi se mogli nastaviti. Čudno se nam zdi, da so po vseh drugih kategorijah uslužbenci v predpisanem roku nastavljeni, le strojno osobje tvori izjemo. Direkcija ima dolžnost, da pravočasno preskrbi in v svojih predlogih predvideva potrebni kredit, zdaj, ko se dela novi budžet, je prilika in že skrajni čas za to. Samo da se ne bo spet zgodilo, da pride stvar od generalne direkcije ugodno rešena, da pa vse skupaj ostane samo na papirju, ker podrejene ednice, v tem slučaju direkcija, ne storijo svoje dolžnosti s tem, da ob pravem času ne zahtevajo potrebnega kredita. Ugotavljamo in naglašamo ponovno, da ima samo v naši direkciji dvanajst naših tovarišev predpisane izpite, a do danes še niso nastavljeni.

Razven tega je mnogo naših tovarišev ki imajo že po deset in več let službe, pa so še do danes brez predpisanih izpitov iz edinega razloga, ker se jim ni dala prilika da bi izpite delali. Navedena okrožnica pr odreja, naj se kurjači, ki opravljajo že predpisano dobo svojo službo, pritegnejo k izpitu. Zato upravičeno pričakujemo, da bo izšel iz direkcije ukaz na kurilnice, naj se ta stvar uredi tako, da bodo prišli naši tovariši, ki so bili v tem pogledu toliko in tako dolgo zapostavljeni, do onega, kar jim gre.

Krivična kazen.

Naš tovariš Rant France, iz kurilnice Ljubljana I, je dne 16. IX. t. l. vozil vlak št. 43 (stroj 3026), to je oni vlak, ki se mu je pripetila ta nezgoda, da je v kljub znamenju na »stoj« privozil v postajo Zagorje. — Stvar se seveda ni končala s tem, ampak je šla svojo običajno pot naprej, in se je končala s tem, da je bil tudi naš tovariš občutno kaznovan in sicer s tem, da je bil odtegnjen za dobo treh mesecev od vožnje in pridelen službi v kurilnici, povrhu pa se mu je naložila globa 50 Din.

Če bi bil naš tovariš v resnici kriv, bi morali vzeti njegovo kazen brez drugega na znanje in mu kvečjemu reči, zakrivil si, torej se moraš pokoriti. Ampak kako je bila stvar v resnici? Predvsem na tenderju je bil Šentjanževce in Sabočan. Torej ne baš prvovrsten premog, ki zahteva tudi temuprimerno delo. V trenutku, ko je vlak pasiral znamenje, ki je stalo na »stoj«, se je nahajal kurjač na tenderju in premetaval premog. To se je točno in jasno ugotovilo, ker je to ne samo on sam izpovedal, ampak ampak so to tudi druge prizadete osebe izpovedale. Tudi je prišlo vse to na zapisnik.

Kdor je imel količkaj posla na stroju, mora vedeti, kaj ima storiti kurjač, kadar nima več premoga pri rokah. Na tender mora, da si ga spravi naprej. Kadar opravlja to delo, ki ni baš prijetno, je izključeno da bi obračal svojo pozornost še drugam n. pr. na progo in na začenja. Ako je oč svojega prostora odsoten, je dolžnost strojevodje, da s podvojeno pozornostjo pazi na progo in signale, kajti kurjač je, to je vsa, za človeka z zdravo pametjo jasno, za čas, ko je drugje zaposlen, razrešen dolžnosti da pazi na progo. In če vsi priznajo oziroma pričajo, da je bil naš tovariš v kritičnem trenutku res zaposlen, in če se je vse to vzelo na protokol, nam je povsem neumljivo, kako in zakaj se ga je moglo kaznovati.

Pri tem nam nehote prihajajo v misel tiste besede, ki jih moramo ob vsaki priliki slišati: kaj kurjač, kaj kurjač, samo stroje

vedja je tukaj! Vidimo, da se v praksi popolnoma drugače postopa, toda samo v slučajih, ko mora kurjač, pa tudi če je nedolžen, biti soudeležen glede odgovornosti. Da bi se iz tega izvajale tudi druge praktične posledice, n. pr. glede temu primerne odškodnine, tako daleč se za enkrat še nisimo povzpeli.

Razume se, da bo naše društvo ukrenilo proti tej razsodbi primerne korake, objavjamo pa ta slučaj, da bodo naši tovariši obveščeni, kako se z nami postopa.

Дописи.

Из Сарајева. Ложачи који возе код брзих и особних возова и такођер они од стране Брода имали су своју касарну у Завидовићу већ 15 година. Ту касарну је шеф станице Завидовић издао за стап станичном магационеру а ложачи и машиновође су добили вагоне. Накнадно машиновође су добиле касарну а ложачи и данас се налазе у вагону, и та историја траје већ 6 месеци.

Ми смо се тужили нашем шефу ложионице у Сарајеву, и он се је скупа са нама тужио на Дирекцију и настајао да нам се да касарна, али то је све без успеха јер шеф станице Завидовић сигурно има исто протекцију у Дирекцији а сигурно да и магационер има исто протекцију у Дирекцији и код Шефа.

Ми мислимо да је нужније 28 људи него један, тај је магационер сам са женом а има четири собе, ми ћемо још петнајет дана да чекамо па ако нам се не да наша касарна, онда ћемо узети собу у варошу исте станице под кирију. Онда ћемо то опширно дати у новине, нека знаде цео свет за овакву неправду.

У нашој Дирекцији ложач мора да отвори stroj за време прања казана. Има да отвори на шестнајет места и када се казан испере, онда ревизор и машински надзорник га прегледају и ложач мора све да понова затвори, онда тек да чисти механизам и арматуру и то када има чиме а од нас захтевају чистоћу макар и небило чиме. А то су отварали пре бравари зато би требало да и сада отварају, а то у Ложионици Сарајево, дође сваких 8 дана.

Настрадао. Ноћу 2. окт. 1926 год. у 1 час и 30 минута несрећним случајем страдао је при станичној маневри в. д. ложача Земунске ложионице Душан Радиновић.

По изказу очевидца Г. Душана Војичковића машиновође који је у непосредној близини очекивао полазак воза Бр. 62, Радиновић је сишао да упали угашен сигнални фењер позади своје ло-

комотиве Бр. 206, која је у то време стајала на колосеку до самога станичног перона, а његов машиновођа Јосип Алберт је такође хтео да искористи време стајања, подизао је парни притисак и вукао воду у котлоу.

Још Радиновић није ни осветлио свој сигнални фењер, одједном се цео низ од 30 и више кола нагло кретоше и прилегосне на одбојника маневарске локомотиве 206, на којој је Радиновић осветљавао фењер, па како је морао стајати иза фењера, одбојници га ухвате и пригвече свом силином, од чега је Радиновић само јаукнуо.

Пошто је Алберт осетио да се је његова локомотива покренула, обазре се погледа и ужаснут догађајем, брзо крене своју локомотиву мало напред, да би избавио Радиновића али овај се стропошта на земљу и проз претешке муке и болове, молаше за помоћ.

Намах су се сакупили на лице места надлежни ради ислеђења и указивања помоћи.

Радиновић је пренешен у болницу и после два часа је умро у највећим мукама.

Радиновић је хранитељ старе и болесне мајке и једне сестрице, за које се мучно претешком службом да их изхрани.

Намеће се питање: Зашто маневарско особље није уклонило маневарку 206, кад је имало потребу потискивати кола са друге стране станице и дали је о томе извештено машинско особље да уклони своју локомотиву?

Докле тако? В. д. машиновође Ложионице Земун подноси невероватне муке у погледу изигравања прописа и дирекцијских наређења од стране дежурног станице Земун, нарочито г. Пауновића.

Чуди нас само то, како сме тај господин да изиграва прописе и наређења? Дали има ко њега да контролише и дали се он уопште прибојава одговорности?

Некада је Дирекција изволила на Суд сваког оног службеника који преоптрети локомотиву са 15 — 20 Тона, док међутим г. Пауновић преоптерећује локомотиву са по више стотина преко прописа. Требало би прегледати кил. књиге машиновође Пинтера, Павловића, Саве Фењачког из којих ће се видети бруто, али од ових треба узети реч у погледу оптерећења код транзита, па ће се видети ужасно непрописне радње г. Пауновића.

По ком пропису г. Пауновић на овај начин оптерећује локомотиве и по којим прописима уврћује у једном возу две потискујуће машине? Докле тако?

Оставите то надлежнима! Веома нам је тешко да се упунтамо са онима који не престају третирати питања о нашим премијама.

Није нам тешко објаснити онима који маскирају своје дохотке, али нам треба времена да докажемо народу порекло премије.

Подносимо силне ударце од оних који се по природи своје службе веома брзо, ако не обогате, а оно обезбеде своју egzистенцију.

Многима је кост у грлу премија и само премија, а нико од тих није покушао да баца под ноге свој положај па узме да ложи или вози и заслужи ту премију, која се „на лак начин заслужи“.

Ми, који поред премије имамо дуга, нећемо подносити грубе и незаслужене ударце, већ ћемо знати применити одмазду по заслуги, али пре свега, ми би саветовали да се то питање остави надлежнима.

Па докле тако? Штали је Богу згрешило машинско особље Земунске ложионице, да прима своје принадлежности — километар премију најкасније?

Небројано пута је машинско особље молило, да се лежерност канцеларијског особља које ради на километаражи и премији упуту на свесрдан рад, додељеној им служби од стране надлежних, где не треба да забораве своје квалификације и прошлост, а не треба да забораве ни то, да многи школовани људи облећу разна надлежства за најскромнију службу.

По својој дужности скрећемо пажњу канцеларијском особљу, које ради на километар премији у ложионици Земун, да ћемо пратити сваки њихов рад, па ако буду и даље похађали колеге по ложионичким канцеларијама и шећкали безциљно, бићемо принуђени изнети им имена и оптужити надлежнима, пошто ће то бити корисно не само за целокупно особље, већ и за саму установу, јер ће престати у место у обичајног поздрава „Здраво“, па докле тако у број ложионици?!

Iz Udruženja.

Из Централне.

Обласна Управа Удружења ложача доставила нам је, да се особље веома злопати у погледу уселене службе са кратким одмором.

Међу осталог вели: „Свести смо потребе и сезоне рада, али неможемо да разумемо једно, а то је: да ли имамо особља и локомотиве за извођење оваквог сабраћаја какав је данас, да више локомотива

вуку по неколико вагона од места од-
прављена па до краја!

Знамо ми да тога има у Француској,
Белгији, Немачкој и т. д. али тамо има
кола, локомотива; тамо има у изобиљу
особља, тамо има боља техничка постро-
јења и бољи угаљ, али нема служба по 70
часова непрекидно на машини и возу, са
по 12 а највише 15 часова одмора у месту
становања.

Ми се слажемо у подпуности са до-
ставама наших колега, јер смо се лично
о томе уверили.

Радовали смо се великој Држави, па
би се радовали да се и особље повећа
и избегну све недаће на нашим желез-
ницама.

Iz Oblastne uprave v Ljubljani.

Na znanje vsem odbornikom in njih
namestnikom!

Zadnji čas je opažati, da nekateri od-
borniki, oziroma njih namestniki, ne vr-
šijo svoje dolžnosti s tem, da ne prihajajo
niti v svojem prostem času na naše seje.
Samoobsebi umljivo je, da omenjeni s svo-
jo malomarnostjo povzročajo društvu pri
njegovem delu in stremljenju velike tež-
koče. Opozarjamo vse one, ki se jih ta opo-
min tiče, da v bodoče ne zanemarjajo svo-
jih dolžnosti, ki so se jih obvezali izpol-
njevati na občnem zboru.

Opozarjamo pa tudi ostale člane, da se
nekoliko bolj zanimajo za društvo in da
se tudi oni pokažejo v svojih prostih urah
na sejah in sestankih. Le s polnoštevilnimi
udeležbami na sejah se moremo bolj po-
blizu seznaniti z vsemi društvenimi zade-
vami in načrti. Potem bodo lažko odpadla
povpraševanja in poizvedovanja o tej ali
oni stvari v službenem prostoru za časa
službe, kar nikakor ni na mestu. V take
svrhe imamo svoj društveni lokal, tam se
dobivajo vsa zaželjena pojasnila in na-
vodila.

Upamo, da bodo vsi, ki jim je ta opo-
min namenjen, vzeli navedeno na znanje
in se po tem ravnali. Nikdo se ne bo zani-
mal za našo kategorije in njene težave, ako
se mi sami ne bomo. Svoje pravice si
bomo izvojevali le s skupnim složnim de-
lom in s sodelovanjem z društvom. Zatorej
bodimo složni in zavedajmo se svojih dolž-
nosti. Odbor.

Iz Oblasne Uprave Sarajevo.

U našoj Oblasnoj Upravi dešava se
mnogo što šta, pa ne bi bilo loše, ako ne-
koje stvari donesemo u našim novinama,
da i ostali naši drugovi znadu, kako je naš
život ovde u Bosni neprijetan i kakve mi
sve muke mučimo.

Kod naše direkcije ložači robuju već
dvije godine dana, a ne znaju, doklen još.
U ložioni Sarajevo svaki ložač, koji ima
ispit, mora da bude jedan mesec na pot-
paljivanju strojeva, t. j. on je i predložač i
potpaljač i snosi odgovornost za sve pored
odgovornosti za cvako napornu službu. Za
to ne dobije jedan mesec niti kilometražu
niti premiju, osim svoje mizerne plaće ne
primaju ništa. U drugim ložionama još je
gore. Tamo moraju ložači svaki svoju ma-
šinu da potpali, t. j. gde im se mašine pot-
paljuju mora ložač da dođe na dva sata
pre odlaska, a gde sami potpaljuju moraju
doći četiri sata pre odlaska. Mi smo o to-
me govorili i molili našeg šefa, da nam
izade na susret i da zatreba od direkcije
ono što pravilnik traži. Šef nama kaže, da
je on to već tražio od direkcije, a direkcija
je odgovorila, da potpaljivačima ne pri-
pada nikakva premija niti kilometraža.
Čudna je stvar, da primaju premiju čumu-
raši i kakvi magacineri i svi oni koji ne-
maju pojma, kako se štedi taj ugljen.

Pre mesec dana primili smo jedno
letno odelo i to samo oni koji su u godišnoj
plati. A to kao da nije čovek krojio nego
da je za medvede krojeno. Uopšte to nije
za ložača, u ovo isto odelo mogla bi da ide
š njime i njegova žena. Uz to dobili smo i
po jednu belu bluzu, a ona je skrojena kao
u kaznioničara, kad je ko obuće, čini se da
je pobegao iz apsa, a ne da ide u ložionu
na svoju dužnost.

Za čišćenje strojeva nemamo materi-
jala, nego dobivamo stare krpe. Dobili su
ih valjda iz ludnice ili iz bolnice ili su ih
pobrali na ratištu, jer ima i krvavih. Pa to
je jedna zaraza, može čovek koji ima malo
ranjene ruku, kao što obično imaju ložači,
da si otruje krv. A i njih nema dovoljno za
čišćenje. Nemamo materijala za gorivo, t. j.
gaza, a kad ima gaza nema cilindra itd., a
revizori sve to od nas iziskavaju. Ne pitaju,
ima li sve što treba, nego prave prijave
na direkciju, a direkcija' globi.

ZAHVALE.

Zagrebačkoj Oblasnoj Upravi zahva-
ljuju se: Medved Gjuro, ložiona Sušak, za
nakazanu bolesničku potporu u iznosu od
300 Din; Raidl Ivan, ložiona Brod na
Savi za prigodom smrti djeteta nakazanu
potporu u iznosu 300 Din.

Ljubljanski Oblasni Upravi so poslali
zahvale sledeći tovariši: Rozman Anton,
kurilnica Ljubljana I, za podporo v znesku
400 Din; Rudolf Dobovšek, kurilnica Lj. I,
za udeležbu ob pogrebu njegove žene in za
posmrtnino v znesku 1.500 Din; Franc
Bakšič, kurilnica Lj. II., za podporo u bo-
lezni v znesku 400 Din.

Podružnici Maribor se zahvaljuje ga.
Ramftl Jera, soproga našega tovariša, za
podporo v znesku 250 Din, ki ji jo je pode-
lila omenjena podružnica kot prvo pomoč.

*

Podpisana se tem potom najiskrenejše
zahvaljujem Udruženju kurjačev v Ljub-
ljani za obilo spremstvo na zadnji poti mo-
jega moža. Posebno se zahvaljujem
onim tovarišem mojega moža, ki so radi
moje odsotnosti ob priliki njegove tragične
smrti poskrbeli za dostojen pogreb.

Nadalje se zahvaljujem za nagrobni
venec, kakor tudi za posmrtnino v znesku
1500 Din, katere svota se je porabila za
pogreb pokojnega.

Še enkrat vsem najlepša hvala.

V Ljubljani, dne 11. sept. 1926.

Marija Omahen, vdova.

Narodno železniško glasbeno društvo »Sloga« v Ljubljani.

1. Dne 7. avgusta t. l. je priredilo
društvo »Sloga« povodom ustanovitve po-
družnice (pevskega odseka) v kolodvor-
ski restavraciji na Jesenicah v vsakem
oziru sijajno uspeli koncert.

Nastopili so: Pevski odsek iz Ljub-
ljane pod vodstvom pevovod. dr. Svetela,
novoustanovljeni pevski odsek iz Jesenic
pod vodstvom tov. inž. Leskovška
ter orkester iz Ljubljane pod vodstvom
tov. Kemerja. Celotna godba na pihala je
pod vodstvom tov. Bučarja priredila pred
postajnim poslopljem promenadni koncert.
Nadvse razveseljav je bil nastop Jeseni-
škega zbora, ki je kljub maloštevilnim
vajam zelo lepo zapel nekaj ljubkih slo-
venskih pesmi.

Dne 8. avgusta se je vršil ustanovni
občni zbor Jeseniške podružnice, na ka-
terem so bili izvoljeni sledeći tovariši:

Predsednik: Anton Veber, podpred-
sednik: Kveder Ivan, odborniki: Drašler
Josip, Rozman Janko, Narad Franc, Rabič
Vinko in Dovžan Franc, za namestnike od-
bornikov: Rauter Josip in Brinovec Franc,
za revizorje: Thuma Franc in Skok Anton.
Ti tovariši so porok, da bode društvo do-
seglo začrtani cilj in da je društvo popolno-
ma nadstrankarsko.

Narodno železničarsko glasbeno dru-
štvo Sloga vabi vse železničarje in želez-
ničarke ter njih svoje, ki imajo veselje
do glasbe, da se udeležujejo kot izvršujoči
člani (pevci ali godbeniki), a ostale želez-
ničarje(ke), da pristopijo k društvu kot
podporni člani.